

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Accusationis firmamenta, n. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1581. ab errore aut odio occupatis hominibus petatur (non in ista modò, sed in eiusmodi causis, omnibus) luce meridiana clarius demonstratur.

Accusationis firmamenta.
Ex Actis vvestm. nasteriensibus.

XXIV. Sex reperio criminum capita ad firmendam accusationem allata fuisse, in quibus *Campianum* in primis versatum, verbis sanè peracerbis vehementibusque asseuerarunt, eorum nullum certâ ratione confirmare, aut coniectura probabili vestire potuerunt. Primum crimen (eu conspirantis in Majestatem animi Indictum fuit, Colloquium ante decennium cum Cardinale Sanctæ Cecilie de *Bulla Pij* quinti Reginam excommunicantis, atque ab omni obsequio subditos absoluentis: Cuius congressus alia, videlicet, causa esse non potuit, aliâ ratio, quam vt ea, quam ijs in literis Pontifex decreuerat, Regni atque Regine ruina opere perficeretur: quam deinde ruinam cum idem *Pontifex* armis Regis Hispaniæ & magni Ducis Hetruriæ adiutus meditaretur, tibi, *Campiane* quânam id ratione ignotum esset, qui cum Pragæ versare, Romam es vocatus, & confestim sumptu Pontificio huc remissus? Quâ mente aliâ quàm vt Exercitui præcursor, Interpres Pontificis, & Catholicis tuis esses rebellionis inflammator? sermo autem de via cum *Alano*, Hibernicarum turbarum laudatore, quò spectabat nisi ad similes domi cum huc transnauigauisses excitandas? Quas vt facilius testiusque incenderes, nomine fuisti & habitu diuersissimo, modò nobilis, modò militis, modò in lucrum intenti mercatoris: Quid Sacerdoti cum gladio? Quid Christi præconi (quem te vis) cum plumis & holosericis? Quid luci Euangelij cum iis quas semper sectatus es tenebris? si te Patriæ caritas, si te boni quidpiam reduxisset in Angliam, non erat quod lateres; qui malè agunt ij tecum lucem oderunt ac fugiunt, non qui sancta & iusta meditantur. Nam vt ex tuis ad *Thomam Pondum* literis te arguam, non solum apud notos tuos Papistas perpetuas quasisti latebras, sed quæ ab eis arcana didicisti nunquam te enuntiatorum scripsisti, quantauis te vi aut equuleo, aut fune distenderent. Itane vero? Quenam hæ res tam arcana, vt vi nulla exprimi possint, præterquam illæ quas ijs omnibus notas esse permagni refert quibus Regni salus cordi esse debet? Cum enim de Religione nulla esset quæstio, quid tam arcanum esse debuit vt cum personam quâ de agebatur nominauisses, rem taceres? Quid quod in domibus quas tu frequentasti, scheda reperta sunt in quibus erat de iureiurando scriptum, quò Regine suprema potestas abiuratur, negatur obediencia. Hoc te iusurandû proposuisse quis dubitet? cum ad *Pontificis* auctoritatem stabilendam te missum fateare? Quid autem ad rebellionem promptius, aut ad subditorum alienandos animos fortius vel cogitari potest neque est quod obijcias ab alio aliquo schedas has esse relictas: Nam quemadmodum in ea domo in quam diues & pauper ingressi sunt si reperiatur thesaurus, nulli dubium esse potest quin ab opulento potius quàm ab inope derelictus sit; ita à te has schedas esse sparsas, qui Pontificis es Alumnus, præsumi omnino debet. Iurare autem in Regine supremam auctoritatem omnino non vis: Rogatusque quid esset in *Bulla Pij Quinti* nunc roboris? Teneatne excommunicatio? tergiversatus tacuisti: Tum

etiam

etiam praefectos examini comparasti Pharisaeis necem Christo machinantibus, cum interrogarent an censum liceret dare Caesari, an non? veritas angulos non quatit, nisi te conscientia reum pronuntiaret, profecto quid intus sentires silentio non texisses. Audisti Cradocum narantem interfuisse se, cum sermo esset de fœdere sancto inter Pontificem & Anglos Sacerdotes pro Religione in Angliam reuocanda; cui fœderi ducenti Sacerdotes nomen dedissent, ducendo autem exercitui electum esse Richardum Shellæum, quem Angliæ Priorem nominant; quanquam is cum Demosthene prius se venenum hausurum affirmabat quam in Patriam arma moueret. Attamen de fœdere constat; numerus Sacerdotum recensetur, in quibus te fuisse nemini obscurum esse potest. Audisti denique Eliottum sanctè asseuerantem (cum tibi in Yateano concionanti adstaret) dolore te quidem de sceleribus (atque de hæresi in primis) in Angliâ dominantibus; sperare autem breui diem Catholicis optandum, hæreticis formidandum: Quis ille dies esse potuit nisi qualem nobiles illi Septentrionales sperarent? Qui vt Religioni vestræ commodarent, nostram si possent euertent, arma sumptere in Reginam, quietem Regni funditus euersam cupiuere. Quæ quies atque felicitas cum Dei benignitate tanta sit quanta nunquam alias fuisse memoratur, atque ea propter grati animi significationem oportuerit apud subditos omnes excitari, fuere tamen & *Feltoni* & *Storæi*, & quos recensui magni nominis complures alij, qui perdendo potius quàm seruando Regno nomen sibi ac famam quaesiuere. Quos inter quis non arbitretur *Campianum* hunc esse numerandum? Cum enim neque nobiles illi, nisi Pontifice instigante, mouissent arma; neque *Feltonus* alia de causa quam vt Pontifici gratificaretur cruentam ad valuas Bullam fixisset; neque *Storæus* se Hispano addixisset nisi vt eiusdem Pontificis atque Regis consilijs huic Regno perniciosus interesset, qui fieri potest vt *Campianus* eiusdem Pontificis Alumnus, ab eodem in hoc Regnum missus, per amplâ ab eo munitus potestate, donatus pecuniâ, ab huiusmodi turbulētis cogitationibus immunis existime tur? Semper fuit Pontifex huic Coronæ infensus, hostis Religionis, huius incrementi impatiens, illius inuidus tranquillitati, quem non lapidem moturū arbitramini vt vtriq; & regno & Religioni officiat? Neq; alium potuit suis magis vicinum votis mouere, quàm eum quem in huiusmodi viris subornandis excogitauit. Nam Hispanos si misisset, latere non potuissent: si Gallos, erant suspecti, si Italos, vt subdolos malorum artifices reiecissemus: Domesticis est res tradita, domi nostræ natis, domi educatis, Academiarum nostrarum lacte nutritis, doctis linguæ: Hi in nostram ipsorum perniciem armantur: quibus artibus? Occulte vt in Regnum irrepant, fectâ lub veste, fectâ lub nominis nuncupatione, vitæ rationē quam Professi sunt vt abditam habeant, vt vagentur incogniti; quo proposito vt populum auertant ab debita Principi obedientia; vt omnis conditionis homines *Papæ* concilient; vt suam stabiliant, hoc est, Romanam fidem, disciplinam nostram si quo modo possint, reddant aut demonstrent instabilem. Quibus medijs? Missam scilicet celebrando, ministrando

1581. Sacramenta, confessiones excipiendo; Ita quidem, sed præcipuè laudando Septentrionalium Nobilium feruorem, *Storæi* atque *Feltoni* constantiam prædicando, *Sanderi* rationes in Hybernia extollendo. Atque vt verbo complectar, quam obsecro gratiam potest hoc regnum ab inimicissimo rebus nostris *Pontifice* vlllo vnquam tẽpore expectare? Quam fidem ab ijs qui huius se *Pontificis* obsequio totos deuouere? quam securitatẽ à transfugis qui omnem Patriæ caritatem fugiendo exuere? Quis denique eorum reditus sine periculo esse queat, quorum discessus esse non potuit sine magno scelere? Animũ obsecro aduertite ad has omnes circumstantias: comparate argumenta; nullum omnino est quod huiusmodi homines non arguat reos nefariæ perduellionis. Quæ cum ita sint, atque ratio postulet læsæ Majestatis crimini obnoxios secundum leges castigari, Serenissimæ Regiæ nomine obtestamur, vt secundum ea quæ dicta sunt vos duodecim viri pronuntietis, & Tu pro tua præstanti prudentia censeas, Ornatissime Iudex.

X XV. Hæc magna contentione dicta, vultu seuro, gestu ad austeritatem facto, cum astantes comouissent, tum *Campianum*, post fidem suam atque obseruantiam testatam erga Reginam, atque in Regnum vniuersum caritatem, à qua nullo vnquam tempore deuiasset, ad hanc sui defensionem detulere.

Campiani defensio. Leges nostræ, vt accepi, eã prudentiã atque cautione latæ sunt, vt nullius vitam coniecturis tolli, vel Oratoris cuiuslibet, actoris uel uehementis eloquentiæ obnoxiam esse velint. Res agi debet aut certã probatione, aut hominum integrorum indubitato testimonio. Quò igitur hæc omnis Procuratorum Regiorum acerbitas spectet non video. Quid enim si *Pontifex* Religioni, quam nunc profitetur Anglia, sit infensus? si Rex Hispaniæ, si magnus Dux Hetruriæ in Angliæ perniciem sunt quidpiam meditati; si Septentrionales Nobiles arma mouere inconsulto; si *Feltonus*, si *Storæus*, aut etiam *Sanderus*, & *Alanus* quidpiam peccauere in Majestatem? Suã stant illi aut cadunt Conscientiã: Egone ea propter aut quia cum illis Catholicus, aut etiam Sacerdos sim, audiam Proditor? non magis sanè quàm vt ouilis aut caulæ dicar expilator quòd ouilla delector, habuerim uel parentes aut etiam socios furti quondam suspectos. Sunt ista ad inuidiam odiumque conflandum tela comparata, certum autem neminem feriunt, dum in nullum quemquam certò deriuantur. At subditos ab Regiæ obedientia abduximus: unde constat? reconciliauimus *Pontifici*; Deo reconciliantur homines, atque in Ecclesiæ gremium restituntur, à Regiæ obedientia non abstrahuntur. Turbando euertendoque Regno seruiuimus; quo teste? quo uel argumento? Nam quod de Colloquio cum Cardinale Sancte *Ceciliæ* objicitur, fateor equidem ante decẽnium, non ita multo postquam primũ Romam accessi (quibus laudatoribus nescio) non meis certè meritis, in eius conspectum admissus, summaque cum humanitate acceptus sum: Pollicebatur tum ille mihi liberalissimè, si in cuiusquam obsequium me dare vellem, omnem suam operam: Gratijs demississime actis respondi, meæ mentis non esse hominũ cuiuscunque seruire; Deo in Societate